

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az Isépy Ügyvédi Iroda (..... ügyintéző: Mydloné dr. Isépy Eszter ügyvéd) által képviselt **Rádió** felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi január hó 29. napján kelt 23.K.33.291/2007/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, valamint az alperes által a másodfokú eljárás során 3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán az alulírott helyen 2008. évi június hó 25. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperes 1501/2007. (VI.27.) számú határozatát hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint elsőfokú perköltséget. A másodfokú költséget a felek maguk viselik.

A kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2007. június 27-én kelt 1501/2007 (VI.27.) számú határozatában megállapította, hogy a felperes 2007. március 28-án megsértette az Rttv. 25.§-ban

foglaltakat, ezért az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés a/ pontja alapján felhívta őt a sérelmezett magatartás megszüntetésére. A határozat indokolása szerint a jogsértés a „VB híradó a” című műsor támogatásával valósult meg. A felperes igénybe vette a, világbajnok és a támogatását, holott ez a műsorszám nem tartozott a támogatható műsorszámok köréhez, ugyanis az alig négy perces szegmens időtartama alatt az 1' 4"-ig (7:24:36 - 7:25:40) tartott közvetítés a Melbourne-i úszó és vízilabda VB-ről nem alapozhat meg sportközvetítést, az eredmények és interjúk közvetítése mellett.

A felperes a határozat felülvizsgálata iránti keresetében a jogsértés elkövetését vitatva, az alperes határozatának megváltoztatását és a megállapított jogsértés mellőzését kérte. Álláspontja szerint az 1 perc 4 másodperces közvetítésben elhangzottak szorosan kapcsolódtak a sporteseményhez, az ORTT 489/1998. számú határozata értelmében az olimpiai sportágak eseményeiről való közvetítés kulturális eseménynek minősül, tehát a támogatható műsorszámok közé tartozik. Olimpiai tudósítás (közvetítés) volt, és nem a stúdióban ülő sportszerkesztő által felolvasott sporthír. A határozat indokolása konkrétan nem terjed ki arra, hogy a műsorszám miért nem tartozik a támogatható műsorszámok körébe és miért nem valósult meg az ORTT 244/2002. számú határozatban megfogalmazott elvárás.

Az elsőfokú bíróság a testületi határozatnak - mely szerint az olimpiai sportágak eseményeiről való közvetítés kulturális eseménynek minősül - az ügy elbírálása szempontjából nem tulajdonított jelentőséget, hanem az abban megfogalmazottakkal ellentétben, arra az álláspontra helyezkedett, hogy a sport és a kultúra fogalmi köre egymásra nem vonatkoztathatók az olimpiai sportágak viszonyrendszerében sem, ezek eltérnek egymástól egyrészt a közbeszédben, másrészt az e témaköröket érintő jogszabályok szövegezésében. Erre tekintettel az ügy elbírálása szempontjából közömbösnek tartotta az alperes ellenkérelmében kifejtett érvelést elemezni az esemény és a közvetítés, illetve az időbeli követés és a bejelentkezések terjedelmének viszonyrendszerében.

Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében a felperes kereseti kérelmének megfelelően az ítélet megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az ítélet, valamint az alperesi határozatok megalapozatlanok és nem felelnek meg a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek sem. A sportról szóló 2004. évi I. törvény miniszteri indokolása szerint a testkultúra az egyetemes kultúra része, ezért nem fogadható el az ítélet indokolása, mely az Rttv. 25.§-ának téves értelmezésén alapul. E jogszabály nem tartalmaz arra vonatkozó előírást, hogy egy kulturális eseményt hogyan kell bemutatni és milyen terjedelemben. Az úszó VB egyik fontos eseménye volt az 1 perc 4 másodperces közvetítés, mely önmagában a támogatható műsorszámok közé tartozik és e mellett az időbeli eseménykövetés a részletek bemutatása is lehetővé vált. Ezen túlmenően támogathatónak kell lennie egy világbajnokság összes közvetítésének is, mert minden ilyen jellegű torna, EB, VB vagy olimpia önmagában sportesemény a kezdetétől a végéig, az időbeli követése épp az egyes futamok által válik lehetővé. A hasonló jellegű közvetítések

szponzorálása nélkül, ellehetetlenülne a rádió munkája, nem tudna megfelelni a jogszabályban előírtaknak.

Az alperes a csatlakozó fellebbezésében az ítélet rendelkező részének a helybenhagyása mellett az ítélet indokolásának a megváltoztatását és a felperes fellebbezésének az elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen feltárt tényállásból helytelen jogi következtetést vont le annak a kérdésnek az eldöntésében, hogy a sport a kultúra része-e és besorolható-e a kulturális esemény fogalom körébe. Több éves gyakorlatában a sportot a mindennapi kultúra részének tekinti, támogathatása körében ezért hozta meg testülete a 489/1998-as és a 147/1999-es számú határozatait, melyek lényege, hogy minden sportág eseményről való közvetítés közszolgálati műsorszámnak minősül, ezért az Rttv. 25.§-ának b) pontja alapján támogatható. Az elsőfokú bíróság arra a kérdésre nem tért ki, hogy a perbeli műsorszám sportközvetítés volt-e vagy sem, ezen okból kifolyólag sem értett egyet az ítélet indokolásával. A sportesemények támogatását elfogadva a perbeli ügyben továbbra is az az eldöntendő kérdés, hogy a sugárzott műsorszám sportközvetítés volt-e vagy sporthír. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a műsorszám nem sportközvetítésként, hanem sporthírként értékelendő, ugyanis a 4 perces szegmensben az 1 perc 4 másodperc terjedelmű VB közvetítés a minősítésen nem változtat hiszen a fennmaradó időben az ausztrál vizes VB-ről interjúkat és eredményeket hallhattunk.

Az alperes nem osztotta a felperes azon hivatkozását, hogy az 1 perc 4 másodperces közvetítés az úszó VB része, ezért önmagában támogatható, mivel az a híradó része, míg a sportközvetítés akkor valósul meg, ha az úszó és a vízilabda VB egy vagy több mérkőzését, illetve azok részleteit hosszabb terjedelemben, műsorszám keretében közvetíti a műsorszolgáltató, mely alapján nem csupán a verseny eredményeit, hanem a mérkőzés történéseit, eseményeit is megismerheti a hallgató. A vitatott esetben a műsorszolgáltató részéről kizárólag a verseny időbeli követése valósult meg, a bejelentkezés rövid terjedelme miatt nem történt valódi sportközvetítés. A felperesi oldalon megjelenő egyes anyagi problémák nem befolyásolhatják jelen per tárgyát, az a törvény megkerülését jelentené.

A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése alaposak.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem keretein túlterjeszkedve a felek által nem vitatott kérdésben, miszerint a sportesemény kulturális esemény téves álláspontot alakított ki, döntése és indokolása megalapozatlan.

A perben az volt eldöntendő kérdés, hogy az elhangzott műsorszám sport hírnek, vagy sporteseménynek minősül, és ennek függvényében támogatható- e vagy sem. E kérdés kapcsán a másodfokú bíróság kiemeli, hogy az Rttv. a közszolgálati és a köz-műsorszolgáltatásban általában tiltja a műsorszámok támogatását. Az Rttv. 25.§ a/-d/ pontjaiban kifejezetten meghatározza azokat a műsorszámokat, amelyek támogathatók, ezért a műsorszámok minősítése eseteiktől függően jogalkalmazói feladat.

Az Rttv. 25.§ b/ és d/ pontjai szerint támogathatók a művészeti és kulturális eseményeket bemutató, közvetítő műsorszámok, illetve az életkoruk, testi, szellemi, vagy lelki állapotuk, társadalmi körülményeik következtében súlyosan hátrányos helyzetben levő csoportok számára készített műsorszámok.

A kulturális esemény a kulturális értéket közvetítő egyedi alkalom, történés. Ilyen egyedi alkalomnak tekinthető az úszó, vízilabda VB is, ennek közvetítése időbeli korlátok nélkül kulturális eseménynek minősül, a kapcsolódó tudósításokkal együtt.

A vitatott műsorszám visszahallgatása után, a hallottakat értékelve a másodfokú bíróság megállapította, hogy a műsorszámban a bajnokság közvetítéséből egy táv rövid, de önálló verseny (futam), valamint a kapcsolódó eseményekről való tudósítása hangzott el. A közvetítés bár híradó címszó alatt került adásba, ez azonban nem változtat azon, hogy egyedi sportesemény közvetítés volt, melyhez támogatást a felperes igénybe vehetett, ezért jogszabályt nem sértett.

Mindezekre tekintettel a felperes terhére az Rttv. 25.§-ának megsértését megállapítani nem lehetett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Polgári perrendtartásról szóló 1952 évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253.§-ának (2) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a Pp. 339.§-ának (1) bekezdése alapján az alperes határozatát hatályon kívül helyezte.

Az elsőfokú eljárásban a felperes felmerült költségének a megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, míg a fellebbezési eljárásban a peresztesség és pernyertesség aránya között számottevő különbség nem volt, ezért a Pp.81.§-ának (1) bekezdése alapján a költségeiket a felek maguk viselik.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a kereseti és fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. évi június hó 25. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, **dr. Losonczy Erzsébet** s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül: